



ACI KAYBIMIZ



Pediatric dermatoloji kursu, Dundee, 2006

Prof. Dr. Ümit Ukşal

Ümit Hocam 14.04.1950 tarihinde doğmuştur. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden 1973 yılında mezun olmuş ve 1973-1976 yılları arasında aynı üniversitenin Dermatoloji Anabilim Dalı'nda dermatoloji ihtisasını yapmıştır. 1981 yılında doçent olmuş ve 1982 yılında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji Anabilim Dalı'ndaki görevine başlamış ve anabilim dalının her yönden gelişmesi için var gücü ile çalışmıştır. Hocam, 1987 yılında Profesör unvanını almış ve emekli olduğu 2008 yılına kadar da Erciyes Üniversitesi'nde sayısız hekim, uzman ve öğretim üyesinin yetişmesinde aktif rol almıştır. Emekli olduktan sonra İstanbul'da özel bir hastanede görev almış ve daha sonra serbest olarak çalışmaya başlamıştır.

Ben, Ümit Hocamı 1988 yılında tanıştım. İlk Tıpta Uzmanlık Eğitimi Giriş Sınavı ile Erciyes Üniversitesi Dermatoloji Anabilim Dalı'nı kazanmıştım. Başlamadan önce anabilim dalı başkanı olan hocamla tanışmaya gittim. Hocamı, etrafında öğrencilerden oluşan meşhur halkasının ortasında, onlara soru sorarken görmüştüm. Tanıştığımızda aynı fakülteden mezun olmamıza çok sevinmiş ve 'Bir an önce gel, başla' demişti. Başladığımda, 'Kliniğe her yeni başlayan asistan derslere girer, sende fırsat oldukça gir', demişti. Hocamın ders anlatışına hayran olmuşum. Öğrencilerinin onun için ayrı bir önemi vardı. Ders anlatmayı, öğrencileri ile soru cevap şeklinde vizit yapmayı çok sevdi. Her zaman öğrenciler

tarafından çok sevilen hocaların başında gelirdi. Öğrencilerine derslerine çalışmalarını ama aynı zamanda sosyal yaşamlarını da sürdürmelerini önerir, onlara gerçek yaşam dersleri verirdi. Hastalarının her sorunu ile yakından ilgilenirdi. Onlarla uzun uzun konuşur, sorunlarına çareler bulmaya çalışırdı. Çocukken takibe başladığı ve daha sonra anne-baba olan birçok hastası olmuştur Ümit Hocamın.

Klinik olarak herhangi bir sempozyum veya kongreye gidilecekse Ümit Hocam mutlaka bildiri ile gidilmesini ister ve bizleri ilginç olguları yazmamız ve çalışmalar yapmamız için motive ederdi. Yazılanları okur, düzeltmeler yapar ve daha sonra da bunların mutlaka makale haline getirilmesini isterdi. Asistanları poliklinikte toplar sorular sorardı, bazen de konu verir, 'Çalışın bunu yarın konuşalım', derdi. Hocam her sabah işler bittikten sonra bir Türk kahvesi içmeyi ve sohbet etmeyi severdi. Her çarşamba hepimiz serviste toplanır vizit, kongre ve literatür/seminer saatinden sonra keyifle çayımızı içer ve Ümit Hocamın güzel sohbetlerini dinlerdik.

Yeniliklere çok açıktı. Hemen öğrenmeye çalışır ve öğrendiği şeyleri mutlaka paylaşırdı. Hocam daha o yıllarda pediatrik dermatolojiye ve kozmetolojiye ayrı bir önem verirdi. Kayseri'de 2004 yılında Pediatric Dermatoloji Derneği'ni kurup şimdi geleneksel hale gelen Pediatric Dermatoloji Günleri'ni düzenlemiştik. Dundee'de 2006 yılında düzenlenen bir pediatrik dermatoloji kursuna beraber katılmıştık, kurs çok

güzel geçmiş ve memnun kalmıştık. Sonrasında Ümit Hocam, İstanbul'da da benzer bir kurs düzenlemeyi planlamış ve başarıyla bu kursu gerçekleştirmiştir. Pediatrik Dermatoloji Derneği'nin daha sonra Türk Pediatrik Dermatoloji Derneği adını alması için Ümit Hocam bizzat uğraşmış ve 2013 yılında "Türk" adının alınmasını sağlamıştır. Dernek Başkanlığı görevini kuruluşundan beri başarıyla sürdürmüştür. Avrupa Pediatrik Dermatoloji Derneği yönetim kurulunda çalışan hocam, 2012 yılında Avrupa Pediatrik Dermatoloji Derneği Başkanı olmuş ve aynı yıl Avrupa Pediatrik Dermatoloji Kongresi'ni İstanbul'da düzenlemiştir.

Asistanlık, öğretim üyeliği derken hocamla çok uzun yıllar birlikte çalıştık. Çok güzel anılarımız oldu. Birlikte yurtiçi ve yurtdışında birçok kongreye katıldık. Hocam, asistanlığım döneminde uçaktan korktuğu için Amsterdam'daki İmmündermatoloji Sempozyumu'na otobüsle gitmiştik. İki buçuk gün süren bir yolculuk olmasına rağmen çok keyifli bir seyahat yapmış ve unutulmaz anılarla kliniğe dönmüştük. En son birlikte yaptığımız seyahat 2014 yılında Azerbaycan'a olmuştu. Bakü'ye Pediatrik Dermatoloji Kursu için davet

edilmişti. Kurs sonrasında akşam verilen yemekte Azeri meslektaşlarımızla çok keyifli sohbetlerimiz olmuş ve sonra Azeri müzikleri eşliğinde hocam oynamıştı. Kimin aklına gelirdi ki bunun hocamızı son kez böyle neşeli göreceğimiz akşam olduğunu. Maalesef Bakü sonrasında nükseden hastalığı nedeniyle hocamı bir yıl içerisinde kaybettik.

Bir abla/anne sevecenliği ile tüm personeli korur ve kollardı; yardımseverdi. Hocam, iki kızına ve torununa çok düşkündü. Eşi Aziz Bey ile birbirlerine çok bağlı idiler. Hocam sadece bilimsel alanda değil, diğer konularda da öğrenmeye çok hevesli idi. Onun aldığı dans dersleri ve beraberce aldığımız Almanca derslerini buna örnek olarak verebilirim. Müzik dinlemeye ve spor yapmaya da çok meraklı idi.

"Âyinesi iştir kişinin lafa bakılmaz,

Şahsın görünür rütbe-i akli eserinde" demiş, Ziya Paşa.

Hocam da arkasında çok güzel eserler bıraktı, birçok hekim ve öğretim üyesi yetiştirdi. Canım Ümit Hocam seni özlemle, sevgiyle anıyoruz. Işıklar içinde yat.

Prof. Dr. Serap Utaş